

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltnének.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr

Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogatáért 4 krajczár. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

A véderő-javaslatok.

Kézdi-Vásárhely, 1888. decz. 11.

Azt hittük, hogy a regále-megváltás körül kifejtett viták után pihenés áll be, hogy nem fogják a fáradt erőket tette kelteni a meggyuladt villámok. De a mint nem lehet felfelé folytatni a vizet, épen úgy nem állhatja meg az ellenzék, hogy nekeressen a kákán is csomót, hogy ne harcoljon ott is, a hol arra legkevesebb ok van.

De így volt ez mindig, így fog lenni ez után is.

Most a véderő-javaslatok kötik le a parlamenti erőket. A mint eddig, így ismételtelen lehet számítani arra, hogy küzdelmes lesz e néhány nap, mert a mint előre látható, sok elvzért nagy mondás és ellenzéki argumentáláson lesz az eredmény elérhető.

Másképp e dolgot gondolnunk sem lehet. Az ellenkező párt szavaival élve, az unjonczutalék megszavazása, állami nyelvünk háttérbe szorítása, az államjogok konfiskálása stb. mind olyan dolgok, melyek csak alkalmat várnak a kitörésre.

Pedig nem egészen úgy van a dolog. Nézzük az ügyet a lehető legelfogulatlanabb szemüvegen.

Az ellenzék erősen ragaszkodik az önálló magyar hadsereg eszméjéhez; ép azért nagy dolgokról álmodozik, olyanokról t. i., melyek bármily ohajtandók is, de kivitethetlenné.

Csak ilyformán véli elérhetni, hogy a magyar elem e pályán is kellően legyen képviselve.

Vajha úgy lenne, azt mi is ohajtánók, s magának a kormánynak is egyik törekvése ez; de mit tehetünk arról, hogy a hadügy közös ügy! Valameddig magunkra hagyva fenmaradásunk veszélyezve van, míg a velünk farkas-szemét néző hatalmasságok ellen egy európai béke biztosítani nem fog: mindaddig indokolatlan lenne a dualizmust sérteni, mert történelmi tények bizonyítják, hogy Magyarország sokat köszönhet szerencsés összeköttetésének.

A kormánynak ülő nagy többség igen jól tudja, hogy mit tesz, miért áldoz a hadügyre annyit. Az céljának tudatában van, csak nekünk kell jobban latba vetni a körülményeket, mert nemzeti létszámunkkal szemben egy nagy nyughatatlan elem áll, mely hitvány konspiratorai, agitatorai akarására bármelyik perczben versenyre kél az ellenünk irányuló oláh vagy orosz machinációkkal.

Ily körülmények között az internacionális viszonyok végtelen nehezék; elvétett dolog lenne, ha a véderő-javaslatoknál csak némi fennakadás is történnék. A hadsereg létszámának emelkedésével még némi kötelezettségek is hárulnak az országra, de ez nem lesz más, mint az égető szükség okozata. Más államok is készülődnek, felfogták a helyzet veszedelmes voltát; nekünk ezektől elmaradnunk nem szabad, mert az egyértelmű lenne a halállal, mely kelet felől kitartott szájával néz felénk.

Az 1868-iki véderő-törvény megalkotásánál az ország tisztában volt magával, s nem látszik elvétettnek a dolog a gyakorlatban sem; azért ha egyes körülmények nem is

elégítene ki, ez nem egészen a kormány hibája, hanem azon esetlegesen felmerült viszonyoké, melyek az idők folyásával fel szokták ütni fejeiket. Ezek egyre nagyobb mértékben siettetik igényeink rohamos emelkedését. De, tekintettel a többféle természetű akadályokra, tartasuk be a politikai tapintatot s így hamarabb eljutunk a megérdemelt előnyök birtokába, mint akkor, ha békételenkedünk. Magyarország natalmi állása, mintegy jobb jövője octroyál arra, hogy tegyünk jót azokkal, kik minket bántanak, és flegmánkat el nem hagyva, haladjunk a békesség utjain.

Országgyűlés. A képviselőház december 7-iki ülésének változatos napirendje volt. Első sorban az indenmity került tárgyalásra. A mérsékelt ellenzéken K ir á l y i P, a szélső baloldal részéről T ö r s Kálmán adott kifejezést a kormány iránt való bizalmatlanságának, melynél fogva az ellenzék a törvényjavaslatot nem szavazza meg. T i s z a miniszterelnök röviden válaszolt, ajánlván a törvényjavaslat elfogadását. H e l f y Ignác fölvetette azt az eszmét, nem volna-e helyesebb, ha a pénzügyi év január 1-e helyett április 1-én kezdődne. Ezután a ház megszavazta az indenmityt és vita nélkül elfogadta a horvát pénzügyi egyezmény meghosszabításáról szóló törvényjavaslatot. Majd folytatta az italmérségi jövedékről szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását és a fennmaradt szakaszokat mind elfogadta. Nagyobb jelentőségű módosítás csak a 70. §-nál történt, a hol Neppel Ferenc indítványára a ház a bizottsági szöveg helyett az eredeti kormányjavaslat szövegét fogadta el.

A külpolitikai helyzetben az utóbbi napokban semmi lényeges fordulat nem történt. El lehet mondani, hogy az sem jobbra sem rosszabbra nem fordult. Még a papiros-háború is szünetel. A hajszát, melyet a német lapok a szövetséges Ausztria-Magyarország ellen folytattak, megszünt; most mosakodnak s egymásra igyekeznek hárítani a hibát. — A berlini politikai körök most a Benomár-ügy foglalkoztatja. Benomár spanyol nagykövetet ugyanis visszahívta kormánya, mivel Benomár híve a Németországhoz való szorosabb csatlakozásnak. A visszahívás némi formahibával történt s Benomár még maig is Berlinben van, holott utódja már oda is érkezett. — Szerbiában az ujonan elrendelt választás a radikálisok javára ütött ki. A haladó-párt megszűnt ugyan többségben lenni, de az alkotmány elfogadását a radikálisoktól is várni lehet. Híre jár, hogy Nátália ex-királyné orosz barátjai tiltakozni fognak a szkuptsinában a királyi pár házasságának felbontása ellen, de sikerre aligha lehet kilátásuk. Milán király most nagyon népszerű ember Szerbiában. — Még megemlíthetjük, hogy Bulgáriában teljes rend van, hogy az orosz lapok maig is tagadják Oroszország hadi készülődéseit, szóval Európában minden csendes.

A háromszéki és barezavölgyi vicezinális vasút

előmunkálási ügye e napokban jórészt befejeztetik, a mit aztán a közigazgatási bejárás talán még január hó közepén követni fog, úgy, hogy az építést is meg lehet kezdeni rövid idő alatt.

A közlekedési miniszterium egy közege és az engedélyes megbizottja e hó 4-étől 10-ig befejezték a helyszínen keresztülvitt műszaki bejárást, a melynek feladata t. i. előleges tájékoztatást szerezni a helyszínen is az ügy miben állásáról, a minek alapján t. i. a miniszterium a közigazgatási bejárást elrendelhesse és kellőképen

állást foglalhasson azon alkalommal az esetleg fennforgó kétes kérdésekben.

Brassótól Háromszék felé kezdetben a mostani országut balfelén a mezőkön át halad a vonal Szász-Hermány és az utszéli korosma közé, hol az első állomás leand. Onnan átesap az országuton Prázmár felé. Ennek a papirgyár felőli végén lesz jórészt a 2-ik állomás. Innen a kőkösi hídnál a Feketeügy jobb felére megy és Uzonak Ilyefalva s Szotyor felőli végén lesz a 3-ik állomás. Seps-Szentgyörgy az Epretestőn, az Olt folyó balpartján kapja a 4-ik állomást, honnan Angyalos és Eresztevény felé megy a brassó-kézdi-vásárhelyi ut szélére tervezett 5-ik állomáshoz; onnan Bitánál újból átlépi a Feketeügyet és Czo-falva s Nagy-Borosnyó között lesz egy állomás, valamint Barátos mellett is. Barátostól a mezőkön át Tamásfalva, Páva és Zabola közé megy, hol ismét a mezőn lesz az állomás; azután Imecsfallván tul a Feketeügy balfelén, hol átlépi azt újból és Szentkatolna mellett Kézdi-Vásárhely végállomáshoz tart.

A brassó-zernesti rész Keresztényfalvára a Zell-féle szeszgyár udvarára megy, onnan Rozsnyó mellé a Tohán felőli részre. O-Tohán és Zernest előtt újból lesz egy-egy állomás.

A brassó-hétfalusi gőztramway Ó-Brassón végig jó. A klastrom-utczán fel megy a piacra és vissza is jön ugyanott. A deszkapiacson lesz, a nagyutca végén, az állomás. Innen vagy a vasut-utczán, vagy a kut-utczán át a Bolonyát átszeli; a mezőre jutva, részint az indulóházhoz, részint pedig jobbra kanyarodva, a Hétfalun át egész a Tatrang vizének Tatranggal átellenes partjáig megy. Ha azonban a város helyet ad a vonalnak, akkor ezen vonal, mielőtt Derestyét és a Hétfalut elérné, be fog kanyarodni a Honterus-tér és a Noa felé is.

Őszi közgyűlések.

Kézdi-Vásárhely, 1888. decz. 10.

Minden ősszel ellátogat hozzánk a mi nemes bárónőnk, humán intézeteink nagyszívű és nagy-érdemű kezdeményezője és megalapítója, és megtartja a vezetése alatt álló „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet, „Stephanie”-menedékház, „Oltár-egylet” és „Rudolf”-kórház évi rendes közgyűléseit. És e napokat közönségünk ünnepnapoknak tartja, részt vesz benne s meleg érdeklődéssel halgatja végig azon szép jelentéseket, melyek szeretettel írva, a szeretet műveinek évenkénti fejlődését írják le.

A közgyűléseket végig hallgatva, a legelső érzés, mely minden szívet megkap, a tisztelet azon igazi keresztényi érzelem s azon kitartó munkaság iránt, mik Báro Szentkereszty Stephanie elnökű személyéből kiindulva, azt a lelkes és tevékeny gárdát eltöltik, mely az intézetek ügyeit vezeti annyi előrelátással, annyi tapintattal.

A közgyűlések sorozatát a háromszékmegyei árvaleány-nevelő intézet nyitotta meg mult szombat délután.

A megjelent szép számú közönség a legnagyobb élvezettel hallgatta a sok szívvvel irt elnöki megnyitót s a gondosan és szép nyelvezettel összeállított titkári jelentést stb., melyek ezen tudósítás rendén előadatnak. Majd meg Nagy Károly intézeti igazgató adott számot az intézet belső ügyeiről. A jelentés egy szakértő és kötelesség.

tudó tisztviselő beszámolója volt, miért a közgyűlés neki meleg köszönetet és elismerést szavazott. Ezen elismeréshez mi is akarunk valamit adni, mert azt a munkásságot, azt a szorgalmat, melyet Nagy Károly árvaházi igazgató évek során kifejtett, sem fizetéssel, sem közgyűlési elismeréssel eléggé méltányolni nem lehet. A nyilvánosság terén akarjuk az ő nagy érdemeit néhány rövid vonásban méltatni, hogy ez legyen köszönet a multért s ösztönzés a jövőre.

El kell ismernünk, hogy az árvaház keletkezése óta a lelkes elnök bárónő vezetése alatt egy munkás és egy szeretetteljes csoport állott az egyesület élén s vezette annak külgyeit jól és sikeresen, de hogy a béléletben elért fényes eredmény nagy részben az igazgató érdeme, s hogy az ő kitűnő vezetése alatt lett az árvaház egy oly minta-intézet, — mely talán pártatlanul áll az egész országban — arról senkinek kétsége nem lehet, ki az árvaház életét közelebből ismeri.

Az a páratlan szorgalom és munkásság, s az a meleg szeretet, melylyel a szegény árvákat gondozza, megérdemli, hogy tiszteletünkkel adózzunk neki, s a sajtó nevében mi is csatoljuk elismerésünket az egylet közgyűlése elismeréséhez.

Ezeknek előbocsátása után a gyűlés folyamáról a következő tudósítást adhatjuk:

1. Elnök bárónő következő beszéddel nyitja meg a közgyűlést:

Tisztelt közgyűlés !

Legyenek mindnyájan szívesen üdvözölve a háromszékmegyei „Erzsébet“ árvaleány-nevelő intézetnek mai rendes közgyűlésén.

Egyesek, testületek, intézetek életében minden nap és azokból folytatódatosan minden év meghozza a maga teendőit. Arvaházunk életében ezen év téméred munkálka és sok küzdéssel folyt le, de ha számba vesszük a kivott eredményt, jó lelkiismerettel mondhatjuk el, hogy a mily óriási volt a munka, ép oly mértékben adta a Mindenható az erőt, kitartást és áldást hozzá.

A mult évben széles körben szétküldött, 15 évről szóló évkönyvünk világos képet nyújt minden-
kinek eddigi sáfarkodásunkról, beszámolva egy-
idejűleg a jöltévő adakozóknak minden utolsó
fillérnek mikénti felhasználásáról. Evente készült
tünk ezen évkönyv nyomtatására, de mindannyi-
szor hiányzott hozzá az anyagi erő, míg végre az
e czélból rendezett előadások jövedelméből fedez-
ték azt. Hogy az abban felmutatott eredmény,
kitüntetett czélszerű beosztása és vezetése
háromszekmegei „Erzsébet” árvaleány-nevelő
intézetnek mennyire felelt meg hitvánának és a
hozzákötött várakozásnak, arról fényesen tanu-
sodik azon legörvendetesebb királyi kitüntetés,
melyben legmagasabb véadsszonya, Erzsébet cs.
királynő Ő Felsége méltóztatott intézetünket
részesíteni ezen évkönyvnek magas színe elő-
juttatása alkalmával, főudvarmestere a belügy-
miniszterhez küldött átiratában adván kegyesen
királynői teljes elismerését azon jótékony és idő-
vös tevékenység felett, melyet az árvaház 1872-től
87-ig terjedő működése közben kifejtett. Kell-
enél hathatósabb s buzditóbb szót, mint a me-
lyet dicső véadsszonyunk, Erzsébet királynő Ő
Felsége trónja számlolyott szegény árvaházunkig
lehangoztatni méltóztatott, hogy erre mindnyájan
megújult lelkesedéssel vegyék fel a megkezdett
munkát és tegyenek meg kettőztetett odaadással
az árvaház érdekében mindent, tényleg bizonyítva
be ezáltal alattvalói mély hódolatukat anyagi jó
királyiúnak nagy kitüntetésével szemben, méltóvá
téve magukat egyszersmind arra jövőre is és kü-
lönösen méltóvá intézetünket Erzsébet királyné
nagy nevére, kinek drága életéért mindnyájan
egy szívvel és lélekkel főhószkudunk az Egek urá-
hoz, hogy felségés kir. családjával együtt boldo-
gán és népei boldogítására sokáig, sokáig éltesse!
Elhangozva ajkainkról — szívünköl azonban
soha — a dicsően uralkodó királyi családot élető
hang, számoljunk be tovább a tisztelt közgyűlés
nek az év folyama alatt elért eredményekről,
melyek között a vagyonkezelő bizottság létesítése a
leglehetőbbébb- és legfontosabbnak tekinthető.
Vajmi igaz az, hogy sokkal könnyebb bármí ügyet
jól megkezelni, mint egy elrontottat helyrehozva,
ismét jól kerékvágásba helyezni. Ezeket előre
bocsátva, elkerülhetlenül szükségessé vált a va-
gyon-kezelő bizottság megalakítása, mely egy
czélszerű új szabállyal vette kezébe az intézet
pénzeinek tisztázását és további kezelését. Eltes-
sük mindnyájan az elismerés és hála legméltóbb
hangján ezen bizottság elnöke, Török Bálint, és
tagjai: Jakab István, ifj. Kupán József, K. Csissár
József és Tóth Géza urakat, kik nem kímélve
időt, fáradságot s munkát, megtették és meg fog-
nak tenni a legnagyobb buzgóssággal mindent a
végre, hogy az árvaház kis alapvagyonra a leg-
biztosabb módon gyümölcsözőtessék. Ez a valódi

human cselekedet, melyet a fentebbi tisztelt urak saját sokoldalu elfoglaltatásuk daczára áldozatkészséggel vállaltak el, önként viva ki érte maguknak mindnyájunk nagyrabecsülését.

Midőn a fetelebbiek szerint teljesen biztos kezekbe tettük le az árvaházaknak további pénkezelését, a bizottságnak egyik főteendőjét képezi, minden módot és alkalmat felhasználni arra, hogy mentől többet gyűjtőn a tisztelt vagyonkezelő bizottság kezelésére, hogy intézetünk fenntartása biztosítva legyen. Sajnos, nagyon kevés az árvaház jövedelme legszükségesebb kiadásával párhuzamban. Daczára annak, hogy az első volt a vezetésem alatt felállított jétékony intézetek között, mindazonáltal nagy kiterjedésű hivatásával szemben a legcsekélyebb tőkével rendelkezik, miért is kizárólag javára kell jelenben minden anyagi erő igénybe vennünk. Az árvák számát pedig nem hogy apasztni lehetne, de ezen évben is négyet kellett rendkívülieg felvennünk, nem hagyhatva őket a véginőség és romlás martalékává esni.

Ismételve kérem tehát mindnyájukat, vegyék szívrok ezen oly nagy horderől bíró szép intézet jövőjét, mely Kezdi-Vásárhely város méltó büszkeségét képezheti. Használjanak fel minden alkalmat a gyűjtésre, adakozásra, rendezzenek javára előadásokat, szóval közérővel és munkássággal tegyenek meg mindent, hogy alaptőkéje gyarapodva, jövője minden eshetőséggel szemben biztosítva legyen.

Az Egekre ura gazdag terméssel áldotta meg Háromszékmege lakosságát, miért is az árvak nevében legmelegebben kérem fel mindnyájokat, juttassanak bármit ebből az árvaház részére, mert hol naponta 40 árvának teljes élelmezéséről kell gondoskodni, ott mindent célszerűen fel lehet használni. Gondoljanak Krisztus urunknak azon szavaira: „A ki ezen gyermekek közül egynek gondját felveszi az én nevében, az én gondomat veszi fel.” Vajha ezen isteni szózat oly könyörületeséget gerjesztene Háromszékmege összes lakosságának szívében, hogy önként tennék le áldozataikat a szeretet e nagy oltárára, hogy ne lenne rövid időn Háromszékmegeben szülő és vagyon nélküli árva, a ki az árvaháznál felvételre ne találna! Segítsen meg erre a hatalmas Uristen, ki árvaházunk kezdeményezése óta mindig velünk volt és erőtlenségünkben szent áldását minden alkalomkor éreztette, kinek segítségét kérem mai közgyűlésünk tanácskozásaira, és ezzel azt megnyitvának nyilvánítom.

A megnyitó zajos éljenzéssel fogadtatván, szóról szóra jegyzőkönyvre vétetni s a helyi lapban közöltetni határoztatott.

2. Erdélyi Károly titkár következőkben teszi meg 1888. évi jelentését:

Tisztelt közgyűlés!

Azt szabja elem a kötelesség, hogy háromszék-
megyei „Erzsébet” árvahályn-nevelő intézetünk
felolylt évi működéséről jelentést tegyek, hogy
felsoroljam ama figyelemreméltóbb eseményeket,
melyek majdan adatokul szolgálai hivatvak ezen
intézet történetéhez, s hogy rámutassak azon ne-
vezetesebb intézkedésekre, melyek a végből fog-
natosítottakk, hogy fentartsák s egy-egy lépéssel
előbbre is vigék intézetünket a korszerű fejlődés
útján. Hogy e feladatom megoldásában miként
fok megfelelni a tisztelt közgyűlés várakozásá-
nak, azt nem tudom; de az bizonyos, hogy a jó
szándék nem hiányzik nálam; s hogy ezt be is
bizonyítsam, igyekezn fogok jelentésem netaláni
hiányaiért a rövidségben kárpótlást nyujtani. Ké-
rem azért, részesítsenek gyengeségeimért szives
elnézésükben és ajándékozzanak meg pár perczre
nagybecsű figyelmükkel.

A múlt évi december hó 4-én tartott közgyűlés óta volt egy rendkívüli közgyűlés ez évi jan. 22-én és 3 kezelőbizottsági gyűlés, és pedig f. évi január 22-én, május 27-én és november 25-én. Az intézet folyó ügyei e gyűlésekben tárgyalattak és láttattak el.

Engedje meg a tisztelt közgyűlés, hogy a múlt évi események felsorolását egy nagyon öröndetes dolog bejelentésével kezdhessem; ugyanis:

Intézetünk legmagasabb védasszonya, királyné Ő Felsége, az „Evkönyv” egy díszpéldányának feltérjesztése és bemutatása alkalmából megénk főispánja útján „teljes elismerését méltóztatott nyilvánítani azon jötekonys és üdvös támogatás fölött, melyet az intézet eddigi működése közben kifejtett”. Ezen legmagasabb kitüntetésből, melyhez nekünk főispán ur ö méltósága is szerencsét kívánt, merítsünk lelkesedést az intézetünk érdekében kifejtendő önzetlen, buzgó munkálkodásra.

De „nincsen fény árny nélkül”. A földi életben szerencse és balsors, öröm és szomorúság váltogatják egymást. E tekintetben intézetünk sem képez kivételt. Ennek életében is azt az örömmámort, melyet a felségség véasszonyunk általi magas kitüntetés okozott, csakhamar egy igen nagy szomorúság váltá föl. Ertem ez alatt ama pótolhatlan veszteséget, mely intézetünket legnagyobb jöltevényének: Trefort Agoston vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter urnak folyó évi aug. hó 21-

kén bekövetkezett halálával sújtotta. Mondanom sem kell talán, hogy akkor, midőn az egész ország gyászolt, mi sem maradhattunk hátra, kik a megdicsőültben oly sokat veszítettünk. Táviratilag kifejeztük tehát részvételünket a gyászoló családnak, kitűztük az intézet főépületére a gyászlobogót s gyász isteni tiszteletet tartattunk, melyen az intézet személyzetén és növendékein kívül a város kebelében levő hivatalos testületek is részt vettek. Mindez azonban csak külső kifejezése volt ama mély gyásznak, melyet éreztünk és még soká érezni fogunk ama nagy férfiú elhunytá fölött, a ki az ő atyai jószágával és számos jótéteményeivel intézetünk örök haláljára tette magát érdemessé s a kinek dicső emléke örökké élni fog szíveinkben.

„Borura derű.“ Örvendetes eseménykép említem föl, hogy a belügyminiszter ur ő nagyméltósága a gr. Karácsonyi-főle alapprobl intézetűk részére 1000 forintot kegyeskedett engedélyezni alapítványul. A magas miniszteri leirat értelmében kiállított alapító-levél a mai közgyűlésben fog előterjesztetni és tárgyalatni. Nem hallgathatom el, hogy e szép alapítvány első sorban és mindennek fölött Tisza Kálmánról ő nagyméltósága hathatós pártfogásának köszönhetjük.

Az intézetünk életében fölmerült fontosabb mozzanatok közül főlemlitem még a következőket:

1. Zayzon Lázár ur lemondása folytán az intézet ügyészévé megválasztatott dr. Pethő József ügyvéd, az eltávotkozó Gyöngyösi István jegyző helyett pedig jegyzővé Székely Málvin közs. leányisk. tanító. Ezzel kapcsolatosan megemlítem, hogy Zayzon Lázár az intézet érdekében kifejtett buzgó működése méltánylásául tiszteletbeli ügyösszé választatott.

2. Az intézetben alkalmazott szövőleány: Cseh Mária, férjhez menvén, helyébe a szövés vezetésére László Rózália szerződtetett teljes ellátás és havi 6 ft fizetés mellett. Cseh Mária az intézetből távozásakor a neki már rég megígért szövőszéket magával vitte.

3. Az intézeti főépület felső padlása folyó évi márczius 14-én a kéményről tüzet fogott. A nagyobb veszélyt csak az akadályozta meg, hogy a tűz nappal ütven ki, hamar észrevétetetett, és így sikerült elfojtani. Minthogy a bajt a vállalkozó által szabályellenesen eszközölt építés okozta, a történt kár építési vállalkozó által helyreállítatott; az első magyar ált. biztosító társaság pedig a kár megtérítése fejében 85 rítot fizetett.

4. Igazgató értesülvén arról, hogy Brassóban a Ghykáné nevén levő s Bányainé által vezetett üzlet végkiárusítást rendez, bement Brassóba, az említett üzletben a Ghykáné és Bányainé által tett alapítványok erejéig bevásárlásokat eszközölt és így a már elvesztettnek hitt alapítványok a bevásárolt ruhaneműekben megkerültek. A kezelő bizottság azt határozta, hogy e ruhaneműek árusíttassanak el s a befolyó összeg a nevezett alapítványok fedezésére fordíttassék.

5. Békafalva községénél, mely tudvalevőleg arra kötelezte magát, hogy intézetünk részére évenként egy-egy öl tűzifát ad, de ebbeli kötelezettségének többszöri felszólításunkra sem tett eleget, sőt tartozását elismerni is vonakodott, legutóbb szintén kielégítő eredményre jutottunk, a mennyiben a nevezett község a vonakodással felhagyván, 1881- és 82-re egy-egy öl fát az intézethez beszállított, egyuttal ígéretet tévén, hogy lassanként többi tartozását is törleszteni fogja.

6. Az intézetre kirótt 264 forint illeték kérésünkre a nagyszombati pénzügyigazgatóság által elengedtetett.

A t. közgyűlés engedelmével áttérek most a
figyelemre méltóbb intézkedésekre.

Első helyen említem föl azt, hogy alkotott egy pénzkézelési szabályzat s ennek értelmében megvalósztatott a vagyonkezelő bizottság, melynek önzetlen, lelkiismeretes működéséhez a leg-szebb reményt fűzzük, azt t. i., hogy ezen bizottság az intézet vagyoni viszonyait, melyek eddig — ismerjük el — több kívánni valót hagytak fenn, teljesen rendezni és az alaptőkét az intézet érdekeinek megfelelőleg kezelni fogja.

Megemlítem továbbá, miszerint az intézet évi jövedelmének lehető gyarapítása szempontjából elhatározottatott évi 2 frtot fizető részvényes tagok gyűjtése. A gyűjtő-ívet Kovács Károlyné ur-asszony és Benkő Gyula ur voltak szívesek át-
venni.

A figyelemre méltó s intézetünk fejlődésére valószínűleg nagy horderejű intézkedések között méltán helyet foglal a közgyűlés ama határozata, melyben kimondatott, hogy az intézeti iskolászeki tagok és egyéb tisztviselők közül azok, a kik nem alapítók — tekintettel arra, hogy szellemi munkálkodásuk által az intézetnek évenként tete- mes áldozatokat hoznak — jövőre az alapító tagok közé számittassanak és azok jogait élvezhessék. Ezen egyszerűságos határozat által intézetünk életé- ben egy régi méltánytalanság tétetett jóná, mert bárki is beláthatja, hogy az, a ki évről évre szelle- mi munkájával járul az intézet fenntartásához, épenséggel nem áldoz kevesebbet az oly alapító

tagnál, a ki az intézet pénztárába egyszer mindenkorra 25 forintot befizetett.

Helyén valónak látom itt fölemlíteni azt is, hogy a múlt évben gr. Mikes Benedekné ő méltósága, tekintettel az intézet iránt kezdettől fogva tanúsított meleg érdeklődésére és gyakori nagylelkű adományaira, egyhangulag megválasztott az intézet tiszteletbeli elnökévé. Tiszta Kálmán ő nagyméltósága, özv. Damjanich Jánosné és gr. Karácsonyi Jenő ő méltóságai pedig ama hathatós erkölcsi támogatásért, melyben az intézetet több alkalommal részesíteni kegyeskedtek, tiszteletbeli tagokká lettek megválasztva.

Tiszteletbeli alapító tagokká választattak még az intézet érdekében több éven át kifejtett buzgó munkásságukért: Székely János ref. lelkész ur, Kovács István ref. lelkész ur, továbbá Baló László, M. Székely János, Török Bálint, Dobay János, Gyöngyösi István, Fejér Lukács, Szőcs József, Vajna Károly urak és csekélysegem. Hasonlóképp Jancsó Géza gyógyszerész ur is, a miért az intézet személyzetét és növendékeit két éven át gyógyszerekkel ingyen ellátni sziveskedett.

A kezelő bizottság intézkedései közül megemlítenéknem tartom még a következőket:

a) Az intézetnél alkalmazásban levő család- és ipartanítónők díjleivel kiállítottak és az orsz. tanítói nyugdíj-intézetbe lépésük ügye elintéztetett.

b) Vajna Károlyné Szabó Anna intézeti volt ipartanítónő részére az általa befizetett 44 frt nyugdíj-illeték megtérítése elhatározatott.

c) Intézkedés történt az intézetben készletben levő, körülbelül 200 frt értékű áruinak értékesítése iránt, olyképen, hogy a kész tárgyak egy vásár alkalmával a piacon elárvereztessenek.

d) 200 frt póttámogatásért kérés intéztetett a nagymélt. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz. Fájdalom, e kérésnek nem lett meg az általunk ohajtott eredménye.

Szólnom kell már most az intézet jövőiről.

Mindnyájunk előtt tudva van, hogy elnök báróné ő méltóságán kívül, a ki nemcsak szellemi vezére, mozgatója és eltető lelke az intézetnek, hanem még az anyagi segélyt nyújtók között is az első helyen áll, legnagyobb jöltevei intézetünknek a vallás- és közoktatási, továbbá a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi min. ő nagyméltóságai. Mély háláérzettel kell elismernünk, hogy az általuk évenként utalványozni szokott nagylelkű államszegélyek nélkül, egyedül alaptőkénkre támaszkodva, nem volnának képesek intézetünket mostani kiterjedt alakjában s a kor követelményeinek méltóan fenntartani. A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter ur a lefolyt évben még egy szövetséget is kegyeskedett intézetünknek adományozni s ennek Csik-Szeredából ide szállítása költségeire utalagosan 10 frtot utalványozni.

Intézetünk jöltevei között szerepel továbbá e nemes város, mely az általa ígért segélyösszeg részleges törlesztése fejében a múlt évben is 8 öl tűzfát adományozott.

Meg kell itt emlékeznem Tóth Géza urról is, a ki intézetünknek egy villanytelepet, csengetyűt, 3 nyomót és egy klgr. vezető sodronyt ajándékozott s a villanyos jelzőt maga föl is állíttatta az intézetben.

Nagy mulasztást követnék el, ha meg nem emlíkezném intézetünknek még egy jöltevéjéről. Ez egy szegény gelenczei asszony, Oláh Mózesné, a ki végredeleltig 16 frtot hagyományozott intézetünknek. Az üdvöztető monda, hogy a szegénynek adománya sokkal becsebb a gazdagénál; s ennek igazságát könnyen beláthatjuk, ha elgondoljuk, hogy a szegény adományának nemcsak anyagi, hanem e mellett igen nagy erkölcsi értéke is van. Ez az erkölcsi érték jelentkezik ezen szegény asszonynak ama megható és buzditó példájában, mely megtanít bennünket arra, miképen kell felkarolnunk és gyámolítanunk emberbaráti intézeteinket. Hogy ezen szerény adomány erkölcsi nagy értékét a kezelő bizottság is felismerte, annak kifejezést adott abbéli határozatában, miszerint a 16 frt takarékpénztárba helyezendő, s kamatai mindaddig tőkésíttessenek, míg az összeg egy 25 frtos alapítvánnyá ki nem nővi magát, hogy így a szegény hagyományozó neve, mint alapító, megörökíttessék. Az ily lélekemelő és buzditó példa mindenkor szükséges, de kiváltképen nagy becses bir a mi viszonyaink között, midőn győtrő aggodalom fog el bennünket intézetünk jövője felett. Ha megvonják tőlünk az államszegélyt, mit tevék leszünk akkor? Hogy ezen aggodalomtól, mely lidércnyomásként nehezedik reánk, megszabadulhassunk, egy nagy feladatot kell megoldanunk. E nagy feladat az, hogy az alaptőkét oly tekintélyes összeggé növeljük, melynek kamataival intézetünk évi kiadásait fedezhetjük. Csakis ily módon tehetjük függetlenné intézetünket a külső segélytől s biztosíthatjuk annak jövőjét teljesen. De ezen nagy feladat megoldására fokozott lelkesültség és kitartó munkásság kívánatik. Fájdalom, a lelkesültség igen megcsappant, és Mózes csodatevő vesszejére volna szükség — nem vizet fakasztani a sziklából, ha-

nem a jeleztem czélra szükséges lelkesültséget elővarázsolni a szívekben. Ily csodatevő vessző hiányában lebegjen előttünk követendő példa gyanánt a gelenczei szegény asszony megható cselekedete.

Ezek után, tisztelt közgyűlés, bátor leszek még röviden megemlékezni az intézetnek múlt évben befolyt rendkívüli jövedelmeiről. Ezek a következők:

A persely kinyitvatván, találtatt benne 56 frt 12 kr, mely összeg rendes elszámolás végett pénztárra adatott.

A múlt évi december hó 27-én és 28-án rendezett betlehemi játék 131 frt 20 kr tiszta jövedelmet hozott. Ezért az érdem oroszlánrésze Dobay János városi rendőrkapitány urat illeti meg, mint a ki azon estélyek rendezését magára vállalni sziveskedett.

Az intézeti évkönyv költségeire begyűlt 594 frt 17 krból a nevezett czélra csak 507 frt 12 kr vétetvén igénybe, a megmaradt és pénztárra adott 87 frt 5 kr szintén a bevételeket gyarapítja.

Végül, az őszi gyűjtés a kézdi és orbai járáások 36 községében készpénz- és terményekben 191 frt 27 krt eredményezett. Mondanom sem kell talán, hogy kezelő bizottságunk, illetve az intézet igazgatója úgy az alispán urnak az engedélyért, valamint az egyes községek előjáróságának a gyűjtésnél tanúsított támogatásért nem mulasztotta el köszönetét nyilvánítani. Alispán ur ő méltósága a gyűjtést a jelen évre is engedélyezte.

Ime, tisztelt közgyűlés, ennyire terjed az én szerény jelentésem. Egyebekről az igazgatói, vagyion-kezelő bizottsági, iskolaszéki és egyéb jelentések fognak tájékoztatást nyújtani.

Szives elnézésüket még egyszer kérve, azon, mindnyájunk által őszintén és melegen táplált hő ohajtással zárom be jelentésem, hogy a Mindenható a mi lakadatlan buzgalmu elnökünket az általa alapított humán intézetek javára és mindnyájunk örömére még sokáig boldogul éltesse!

A felolvasott titkári jelentés éljenzéssel fogadtatván, egész terjedelmében jegyzőkönyvre vétetni s a helyi lapban közölni határozatott.

(Folytatása következik.)

Felhívás

Kézdi-Vásárhely város és vidéke közönségéhez.

A háromszékmegyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet és a kézdivásárhelyi „Stephanie” menedékház jórészen Kézdi-Vásárhely város és vidéke lelkes női és férfi-közönségének köszönheti léteét.

Midőn ezt a valódi igazságon alapuló szép tény örömmel konstátálom, egyuttal hálával említem föl a nemes szívek sugallatának ama keresztényi szép tettben való önzetlen nyilvánulását, hogy a karácsonyi szent ünnepek alkalmából kegyes ajándékaikkal úgy az árvákat, mint a tehetetlen öregeket megajándékoznak s ez által lelki örömeiben részesíteni sziveskedtek.

E czélból bocsátom ki ezuttal is teljes bizalommal e felhívást Kézdi-Vásárhely város és vidéke humánusan gondolkozó jószívű közönségéhez. Ne feledkezzenek meg a közelgő karácsonyi ünnepek alkalmából sem kisedet árvaikról, munkaképtelen öregeikről. Becses adományaikkal tegyék lehetővé mindkét intézetben a karácsonyi ünnepély rendezését s vegyenek abban minél számosabban részt.

A menház részére szánt becses adományokat a menház felügyelőjéhez, az árvák részére juttatott adományokat pedig az árvaház igazgatóságához kérem küldeni.

Kézdi-Vásárhely, 1888. decz. 6-án.

Br. Szentkereszty Stephanie,
az árvaház és menedékház
elnöke.

Levelezés.

Brassó, 1888. decz. 10.

Brassó megye közigazgatásai mai ülésében nagy visszatetszést szült Fejér Gyula pürekerci lutheránus papnak legújabb okvetetlenkedése, mely szerint az érdemekben megőszült Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő lelkiismeretlennek nevezte és hanyagsággal vádolta egy beadványban. Nevetséges is volt azonban a dolognak az a része, midőn felolvastatt az azon miniszteri leirat szó szerint, a melyben Fejér Gyula állítása szerint Koós meg lett volna dorgálva. Tényleg pedig az állott abban, hogy a miniszter Fejér Gyula korábbi hasonló panaszait alaptalanoknak találván, azokkal elutasította őt s Koóst pedig utasi-

totta, hogy z pürekerci dolgokra épen Fejér Gyur miatt jövőre is és még jobban felügyeljen mint eddig.

Tetőfokra hágott a bámulat pedig azon esetenység és vakmerőség fölött, hogy F. Gy. ezen beadványát még a „Székelyföld”-ben ki is nyomatta, még mielőtt illetékes helyen tárgyalták s itéltek volna annak tartalma felett.

Voltak, kik azt indítványozták, hogy a beadvány által elkövetett becsületsértés és rágalmazás miatt rögtön tétséssék át a kir. ügyészséghez a beadvány a bünyfenytés megindítása végett; mások a közigazgatási bizottságot és annak tagjait sértő beadványok ellen védelmező miniszteri utasítás alapján súlyos pénzbírság kimondását ajánlották. A kir. ügyész indítványára azonban az lett határozva, hogy: miután egyuttal sajtóvétséget is követett el egy köztisztviselő ellen ezen ur, kéressék a sajtóper megindítására engedély a vallás- és közoktatásügyi minisztertől, s azután tétséssék át hivatalból leendő üldözés végett a marosvásárhelyi kir. főügyészséghez az ügy, hol súlyosbító körülmény gyanánt a beadvány által elkövetett sértés is tekintetbe fog vétetni és azzal együtt fog elintéztetni a sérelemnek mindkét ága.

Valóban ideje is lenne eme tiszteletes urnak és társainak utóbbi időben a „magyar hazafiaság” köpenye alatt kifejegetni szokott személyes kedéseit a maguk valódi érdeme szerint méltatni és jutalmazni.

l. l.

Különfélék.

— Kézdivásárhelyi Császár Sándor tanító-jelöltet a felvoláli iskolaszéki községi tanítónak választotta meg. Gratulálunk!

— Kézdi-Vásárhely város képviselőtestülete folyó hó 10-én gyűlést tartott, melynek legérdekesebb pontját az képezte, hogy Tisza Kálmán miniszterelnökünk neje született gróf Degenfeld Ilona ő nagyméltósága egyhangulag Kézdi-Vásárhely város diszpolgárának választotta. A képviselőt ugyanis hálás szívvvel emlékezett meg azon szives jóindulatról, melyet a miniszterelnöknek a városi humán intézetek s így közvetve a város iránt minden időben tanúsított, s csupán mélyen érzett hálájának adott kifejezést, midőn a legszebbet és legrágábbat adta, a mivel csak bir. A diszkómany elkészítésével Benkő Sándor ur, városunk orsz. gyűlési képviselője, s Nagy Gábor miniszteri oszt. tanácsos ur fognak felkérteni. Az átadást meg annak idejében a háromszékmegyei összes képviselőkkel alakulandó küldöttség eszközöndi.

— **Mulatság.** A karácsonyi ünnepnek harmadik napjára egy rendkívül fényes hangversenyt és bált tervez a háromszékmegyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet kezelő bizottsága. A hangverseny műsora oly gondosan van összeállítva, hogy bátran elmondhatjuk, hogy a városunkban eddig rendezett koncerteken ennyi művészi erő koncentrálna soha sem volt. A siker egyik legfőbb biztosítéka az is, hogy a rendező bizottság élén olyan nevek állanak, melyeket megyszerte általános tisztelet és szeretet környez. A női elnökséget ugyanis humán intézeteink nagyszívű alapítója zágoni Báro Szentkereszty Stephanie és a férfi-elnökséget meg megyénk szeretett főispánja hatolykai Potsa József ur voltak kegyesek elvállalni. A meghívók nem sokára kibocsátatnak.

— **Henneberg Károly lovag**, altábornagy, a honv. lovasság főfelügyelője, szívszélhűdés folytán Budapesten meghalt. A mai honvéd-huszárság szervezőjét, egyik megalkotóját vesztette a kitünő katonában. Ő dolgozta ki annak idején a keret-rendszert szabályait, az oktatási eljárás módzatait és ő állította fel az első lovas-tanószályt.

— **Angyelic German szerb patriarcha** meghalt. Az elhunyt patriarcha helyettesítőjének Petrovich Basilian rendeltetett ki. Ő felsége és a magyar s horvát kormányok részvétüket fejezték ki halála fölött. A temetés csütörtökön lesz.

— **Fillérestélyi Zagonban.** Zagonból írják lapunknak: A méltóságos Báro Szentkereszty Stephanie ő méltósága védnöksége alatt álló zágoni nőegylet e hó 8-án egy az eddigieknél jobban sikerült fillérestélyt rendezett, melyben Kocsis Anna és Domokos Andrásné asszonyok voltak a háziasszonyi tiszttel megbizva. Az estélyt Barthalis János és Kovács Bálint urak hegedű-duettje és Szőcs Albert ur czimbalom-játéka tették nagyon kellemessé; nemkülönben Kovács Bálintné szavalata sem hagyott fenn semmi kívánni valót. Szívünkben kívánjuk, hogy a zágoni nőegylet a szegények javára még sok ilyen sikerült estélyt rendezhesen, s Barthalis János, Kovács Bálint és Szőcs Albert urak még sokszor kitüntethessék magukat zenei jártasságukkal. A zágoni értelmiségűtől pedig elvárjuk, hogy a játékonczzelő összejevőteleket az eddigieknél melegebb részvételt fogja pártolni, mert írva vagyon, hogy a mit a szegényeknek adunk, föl van jegyezve az égben.

— **A gyermek legkedveltebb játéka.** Ezen czímet viseli egy nagyon tisztán nyomtatott és festett képekkel diszitett árjegyzék, melynek áttekinté-

sét mindazon szülőknek ajánlhatjuk, a k. a még nem határozták el magukat, hogy minő játék-vagy foglalkozási-szert válasszanak kisdedeik számára. Számos tekintélyes pädagogusnak a könyvecskében lenyomatott ítéletei nem hagynak kételyben a fölött, hogy a Richter F. Ad. és társa gyárában (Wien, I. Nibelungengasse No. 4.) készített és általános hírnévvel bíró „Horgony-Kő-építőjáték” első sorban megérdemli, hogy mint születésnap vagy karácsonyi ajándék ajánlassék. A gyermekeknek nagy szórakozást nyújt és megragadja figyelmüket, mint nem egyéb játékszer. Fentemlített árjegyzék a gyártól ingyen megküldetik.

Irodalom.

Mikszáth Kálmán összes művei füzetekben. Mikszáth Kálmán nevét, akárcsak Jókaiét, széles e hazában mindenki ismeri; mindenki tudja, hogy a humorának nem akadt még nálunk hivatottabb tolmácsolója, mint e gyorsan hírnévre emelkedett író, kit mindenütt szívesen, lelkesedéssel fogadtak be, még ott is, hol a legszigorubb kritika szokott törvénytéket ülni. Előttünk egy remek kiállítású füzet fekszik, a legfinomabb velinapíron nyomva, kitűnő illusztrációkkal díszítve, és az egésznek ára csak 35 kr. Valóban nem tudjuk, e csekély árral mi van megfizetve, mert ha a szellemi élvezetet nem is számítjuk, és ezt jóformán nem is számíthatjuk, mert Mikszáth műveinek olvasása megbecsülhetetlen gyönyör, — maga a könyv olyan kiállítású, milyennel ilyen ár mellett semmiféle külföldi könyvpiacon nem dicsekedhetik. A mit Mikszáth eddigelé megirt, az ő gyönyörű beszélykéi, regényei, rajzai, miket néhány sorban csak ő tud megírni, — karcolatai, melyeknek tárgyai az életből vannak ellesve, mindezek most egyforma kiállításban, sűrű egymásutánban, 35 kros füzetekben fognak megjelenni. Nemes és szép olvasmányok egész tárháza gyűl össze e füzetekből, egész könyvtára a humor és derült kedély nyilvánulásának sorakozik egymás mellé, — néhány hónap alatt befejezett kötetek gyűlnek sorra és alig számbavehető áldozatok árán Mikszáth Kálmán művei a nemzet közkincsévé lesznek. Magát a vállalatot méltányolva, Révai testvérek-ről is csak dicsérőleg emlékezhetünk meg, hiszenők az azok, kik a legujabb időkben ép a könyvek olcsósítása által több hivat és tisztelést szereztek a magyar irodalomnak, mint a mennyi ezelőtt évtizedek alatt támadt. Mikszáth műveinek füzetes kiadása állításunk mellett bizonyít. Előfizetés iránt legcélszerűbb egyenesen Révai testvérekhez fordulni (IV. Váci-utca 1.), Elő lehet fizetni 10 füzetre 3 frt 50 krral, — 20 füzetre 7 frttal.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Hirdetmény.

Alattirt tulajdonát képező, az oroszfalvi határon fekvő, mintegy 120 köbölfele szántó és kaszáló mától kezdve szabad kézből eladó. Vásárolni szándékozók mindennap reggel 9 órától délután 5 óráig tulajdonossal saját házánál értekezhetnek.

Kézdi-Vásárhely, 1888. december 12.

Tóth Samu.

Sz. 6334., 6335. — 1888.

Árverezési hirdetmény.

Szárzapatak és Peselnek községek korcsmárlási joga az 1889-ik évre kiadandó lévén, annak megtartására, és pedig Szárzapatakon december 19-én d. u. 6. Peselneken december 19-én d. u. 4 óráját tűzöm ki.

Az árverezési feltételek úgy alattirtott irodájában, valamint a községek előljáróságainál bármikor megtekinthetők.

Miről árverezni szándékozók ezennel értesíttetnek.

Kézdi-Vásárhely, 1888. december hó 11-én.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

1--2

Sz. 6321 — 1888.

Árverezési hirdetmény.

Karatna és Volál községek korcsmárlási joga az 1889-ik évre kiadandó lévén, annak

megtartására, és pedig Karatnán december 18-án d. e. 9 óra, Volálban december 18-án d. e. 11 óráját tűzöm ki.

Az árverezési feltételek úgy alattirtott irodájában, valamint a községek előljáróságainál bármikor megtekinthetők.

Miről árverezni szándékozók ezennel értesíttetnek.

Kézdi-Vásárhely, 1888. december hó 11-én.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

1—2

Sz. 3469 — 1888.

Árverési hirdetmény.

Járásom alább uegnevezett községeiben a szesz-korcsmárlási jog haszonbérleti ideje a folyó év végével lejárván, annak a jövő 1889-ik év tartamára leendő kiadására az árverezési határidőt az illető községek házához a következő sorrendben tűzöm ki:

1888. évi decz. hó 16-án délelőtt 10 órára Barátos,

december hó 16-án délután 2 órára Czofalva,

december hó 17-én délelőtt 10 órára Páké,

december hó 17-én délután 2 órára Szörce,

december hó 19-én d. e. 10 órára Hilib,

" " d. u. 2 " Haraly,

" 21-én d. e. 10 " Imecs-

falva,

december 21-én d. u. 2 órára Petőfalva,

december 23-án d. e. 10 órára Papolecz,

december 23-án d. u. 2 órára Kőrös,

december 28-án d. e. 10 órára Kovászna községeibe.

Az árverezni szándékozók azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, mikép a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzül letenni kötelesek, és hogy a nyílt árverezés megkezdése előtt zárt ajánlatok is el fognak fogadtatni.

A bérleti feltételek irodámban és a községek házánál hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Kovácsna, 1888. évi december hó 8-án.

Hollaky Attila,
főszolgabíró.

1—2

!Karácsonyra!

✂ 2 forint beküldése után ✂
bérmentve küldjük

a felsorolt 10 kitűnő zene-ujdonságot tartalmazó gyűjteményt.

Duna mentén, keringő, bolti ára	1 frt — kr
Szabadkai csárdás	— frt 60 kr
Nefeletjs csárdás	— frt 80 kr
Jourfixe. Polka franc.	— frt 70 kr
Clökner, 2 műdal	— frt 83 kr
Vas, 5 magyar népdal	1 frt — kr
Télizöld, lengyelke	— frt 60 kr
Ibolya ébredése. Mazur	— frt 72 kr
Egy Strausz-féle keringő	1 frt — kr
Egy füzet legujabb m. népdal	— frt 50 kr
Egyenkint bolti árban	8 frt 62 kr

helyett csak 2 forintért.

KLÖKNER és SCHLOSS

zeneműkereskedése

Budapest, Váci-utca 12. sz.

== Legnagyobb zeneműraktár. ==

== LEGELŐNYÖSEBB KISZOLGÁLÁS. ==

Sz. 5457. tkvi
1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy kézdívásárhelyi Jancsó Mózesné Nagy Anna végrehajtónak kézdípolyáni Bögözi Péter végrehajtást szenvedő elleni 70 forint tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdívásárhelyi kir. tör-

Nyomatott Szabó Albernél Kézdi-Vásárhelyt.

vényszék területén lévő Kézdi-Polyán községében fekvő, a kézdípolyáni 12. sz. tjkvben foglalt A + 21. hr. sz. 302 frt, 397., 398., 401., 402. hr. sz. 441 frt, 999., 1000. hr. sz. 7 frt, 1097. hr. sz. 15 forint, 1304. hr. sz. 27 frt, 1626. hr. sz. 28 frt, 1627. hr. sz. 7 frt, 1986. hr. sz. 21 frt, 2155. hr. sz. 25 frt, 3249. hr. sz. 137 frt, 4051. hr. sz. 10 frt, 4073. hr. sz. 27 frt, 4566. hr. sz. 30 frt, 4814. hr. sz. 12 frt, 5269. hr. sz. 20 frt, 5409. hr. sz. 48 frt, 5753. hr. sz. 78 frt, 5792. hr. sz. 26 frt, 5813. hr. sz. 11 frt, 6077. hr. sz. 15 frt, 6113. hr. sz. 5 frt, 6127. hr. sz. 3 frt, 6333. hr. sz. 36 frt, 6396. hr. sz. 11 frt, 6358. hr. sz. 8 frt, 6400. hr. sz. 9 frt, 6404. hr. sz. 17 frt, 7442. hr. sz. 13 frt, 7667. hr. sz. 18 forint, 8195. hr. sz. 9 frt, 8771. hr. sz. 66 frt, 8884. hr. sz. 35 frt, 9065. hr. sz. 51 frt, 9545. hr. sz. 48 forint, 9890. hr. sz. 8 frt, 9892. hr. sz. 15 frt, 10974. hr. sz. 61 frt, 295¹/₄ hr. sz. 51 frt becsértőkö ingatlankra egészen az árverést a fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi február hó 6-ik napján d. e. 9 órákor Kézdi-Polyán községében a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. évi 60-ik törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám. a kelt igazságügyminiszeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság, 1888. nov. 15-én.

Vajna Gáspár,
kirendelt egyes bír.

Sz. 2901. közíg.

Árverési hirdetmény.

Kézdi-Vásárhely város tanácsa ezennel közhírré teszi, miszerint a felső piaci vásmszedési jogot — a sertésekről szedendő vámjoggal — és a piac takarítását a mellékutczákkal együtt a jövő 1889-ik évre jelen év decz. hava 16., 27., 30-ik napjain, mindenkor d. u. 2 órákor, az első árverésen a legtöbbet ígérőnek, a másodikat pedig árlejtés utján bérbe fogja adni; miről bérleti szándékozók azon hozzáadással értesíttetnek, hogy zárt ajánlatok is elfogadtatnak, s az árverési és árlejtési feltételeket pedig a hivatalos órák alatt a tanácsház termében bármikor is megtekinthetik.

Kézdi-Vásárhely város tanácsa, 1888. évi december 1-én.

Szócs József,
polgármester.

Sz. 6207 — 1888.

Árverezési hirdetmény.

Kurtapatak község korcsmárlási joga az 1889-ik évre kiadandó.

A nyilvános árverezésre folyó évi december hó 14-ikének d. e. 10 óráját tűzöm ki, miről árverezni szándékozók értesíttetnek.

Az árverezési feltételek alattirtott irodájában és a község előljáróságánál bármikor megtekinthetők.

Kézdi-Vásárhely, 1888. december hó 5-ikén.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

2—2

Sz. 6208 — 1888.

Árverezési hirdetmény.

Esztelnek község korcsmárlási joga az 1889-ik évre kiadandó.

A nyilvános árverezésre folyó évi december hó 14-ikének d. e. 12 óráját tűzöm ki, miről árverezni szándékozók értesíttetnek.

Az árverezési feltételek alattirtott irodájában és a község előljáróságánál bármikor megtekinthetők.

Kézdi-Vásárhely, 1888. december hó 5-ikén.

Gábor Péter,
főszolgabíró.

2—2